

Giới thiệu Em Của Anh, Đùng Của Ai

Nhân vật chính trong truyện teen hay nhất của tác giả Ruby - Em Của Anh, Đùng Của Ai là An Vy, một cô gái bị cho là con hoang và bị mọi người ghét bỏ, khinh miệt vì vẻ ngoài xấu xí. Vì lẽ đó mà suốt mười mấy năm qua, Vy không dám soi gương, điều đó dần trở thành thói quen. Bị Gia đình hắt hủi, bị người đời khinh miệt, An Vy lớn lên trong sự tự lập và cô đơn. Nhưng dần dần...cô hiểu ra cô đơn mới là bạn của mình nên cô lạnh lùng và tách biệt từ đó.

Người ta nói đúng, nhờ xấu thì lớn đẹp, An Vy sau khi dậy thì thành công đã trở nên vô cùng xinh đẹp. Năm 12 tuổi, cô được ông nội ở Mỹ trở về nhận lại và sau 5 năm sinh sống ở Mỹ, cô trở về học tại ngôi trường danh giá dành cho giới quý tộc ở Việt Nam. Và...cũng vì những biến cố lúc nhỏ mà cô khá sợ ánh sáng, đến nơi đâu đông người hay quá chói sáng cô phải đội chiếc mũ đen trên đầu.....cho đến khi cô gặp anh-Phạm Thiên Khánh, khoảnh khắc cậu mỉm cười khi xưa luôn trôi ghẹo mình đang là hotboy của lớp và là đại thiếu gia nhà giàu....mọi truyện hay dở khóc dở cười bắt đầu từ đây....

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đùng Của Ai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật

1- Vương Thiên Vy-cô

-17 tuổi. Cao 1m71. Xinh đẹp, da trắng,mái tóc màu nâu hạt dẻ do lai từ cha là người Mỹ.

-tính cách: lạnh lùng, trầm tính nhưng rất lương thiện...

-Đặc biệt: sợ nơi đâu quá sáng và có đông người, sợ soi gương

2- Vương Thiên Hân

-17 tuổi(thắc mắc này sẽ được giải đáp). Em gái của Vy. Cao 1m65. Xinh xắn, dễ thương, đôi mắt màu nâu

-Tính cách: hồn nhiên, vui tươi, rất thương chị Vy.

3- Trương Quỳnh Anh

-17 tuổi. Cao 1m72. Học giỏi, xinh đẹp, con nhà giàu.

-Tốt bụng, thân thiện, dễ thương.

4- Nguyễn Minh Thảo

-17 tuổi. Tiểu thư nhà giàu. Cao 1m72. Xinh nhưng mưu mô, độc ác.

--####BOY####--

1- Phạm Thiên Khánh

-17 tuổi. Thiếu gia con nhà giàu. Là hotboy của lớp.

-Cao 1m82. Đẹp trai, soái ca. Đôi mắt màu nâu. Giỏi võ.

2- Lý Thế Nam

-17 tuổi. Con trai của tập đoàn bất động sản.

-Cao 1m80. Đẹp trai, thân thiện. Có võ.

3- Lương Gia Huy

-17 tuổi. Cậu ấm ăn chơi, phá phách.

-Cao 1m80. Đẹp trai nhưng lẳng nhăng. Cũng khá tốt bụng....có võ.

4- Trần Bảo Dương

-17 tuổi. Cậu ấm phá phách

-Cao 1m82. Gương mặt handsome. Là đầu gấu của trường. Giỏi võ.

5- Hứa Khắc Duy

-17 tuổi. Cao 1m80. Đẹp trai đúng chất soái ca. Tính tình dễ thương vui vẻ. Bạn trai của Quỳnh Anh. Có võ nhưng không giỏi.

Và một số nhân vật phụ.....

Chương 1: Nhật Ký Tuổi Thơ

--Năm 2005--

-Trà búp bê cho chị đi mà! _An Vy mếu mếu dành lại con búp bê trên tay cô em gái. Búp bê đó vốn là của cô, ba cô đã mua cho khi cô 2 tuổi.

-Mày xấu xí thế này chơi búp bê làm gì! _mẹ cô từ đâu đi tới lấy lại con búp bê. An Vy chỉ biết đứng đó nhìn chứ không làm gì được. Cô cũng quen rồi, đồ chơi, vật dụng, quần áo của cô tất cả đều bị dành. Hình như xấu xí cũng là cái tội. Khi đi học ở nhà trẻ, các bạn đều không chơi với cô vì một lý do... "MÀY XẤU XÍ QUÁ". Câu nói đó như ăn sâu vào tiềm thức, cô ghét bỏ chính mình. Đôi lúc mẹ còn bảo rằng:

-Con Vy không phải con ruột của tôi! Xấu như nó chỉ có lượm ngoài bãi rác!

Cô cũng cảm thấy mình không phải con ruột nên tập quen dần với điều đó.

--Năm 2007--

Lúc cô lớp Một. Giờ ra chơi, cô chỉ ngồi lại trong lớp, không dám hoà mình với các bạn. Trong lớp, cô thích một bạn trai, cậu ta là cậu nhóc đẹp trai, học giỏi và là con nhà giàu nhất lớp. Cô biết...một con người xấu xí như cô thì làm gì được quan tâm...có quan tâm thì cũng là cảm xúc ghét bỏ huống chi Khánh là một cậu nhóc gần như hoàn hảo!

-Đồ xấu xí! Cút về hành tinh của mày đi! _Khánh xô cô ngã

-Nhưng tớ thích cậu! _An Vy

-Uhm...trùng hợp quá!

-Cậu...cậu thích tớ? _Vy

-Tớ cũng thích bản thân mình nữa! Xấu như cậu có cho cũng không thèm! Hahaha....An Vy xấu xí!...

Cả đám vây lấy cô cười cợt, reo hò "đồ xấu xí, đồ xấu xí..." bọn họ lấy gương mặt của cô làm niềm vui!

-Thiên Khánh! TỐ GHÉT CẬU! _Cô ôm mặt chạy ra khỏi lớp.....

....đó là những gì tồn tại duy nhất trong tuổi thơ của cô. Có lẽ chỉ có cô là đứa trẻ duy nhất "sợ soi gương"....

Theo thời gian, sự cô đơn khiến cô càng trở nên kiên cường và lạnh lùng...không để ai bắt nạt....

Năm cô 12 tuổi, lỗi định mệnh bỗng xảy ra. Cô được ông nội là triệu phú ở Mỹ nhận lại sau 12 năm thất lạc. Cô cùng ông nội trở về Mỹ định cư...Cuộc sống của An Vy thay đổi từ đó.....-Hết chương 1- chương giới thiệu nên hơi ngắn, các bạn thông cảm!

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đừng Của Ai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Khởi Đầu- Về Việt Nam

--Tại Mỹ--

Ông ấy đưa cô đến một ngôi biệt thự khang trang với khuôn viên rộng lớn.

-An Vy! Từ nay đây sẽ là nhà của con! Con chính là nhị tiểu thư của gia tộc Vương Thiên của chúng ta! Con là Vương Thiên Vy !_ông nội vuốt tóc cô

Cô được nhận phòng. Phòng của cô nằm ở tầng hai. Từ cửa sổ có thể thấy được cả thành phố. Cũng may là phòng cô không hề có cái gương nào. Căn phòng trông thật xinh xắn trong tông màu chủ đạo trắng- tím. Vy không cảm thấy buồn khi phải sống ở Mỹ, cô muốn quên đi quá khứ càng nhanh càng tốt.

cốc cốc cốc

-Ai đó!

-Chị là Thiên Vy! _một cô gái chạy vào ôm Vy

-Em...em là....

-Em là Thiên Hân! Em gái út của chị đó! Chúng ta thất lạc lâu lắm rồi!

-Chuyện là sao?

-Cách đây mười hai năm! Trong một lần ba mẹ bị cướp truy đuổi đã bỏ chị ở lại nhằm để chị được an toàn vì khả năng chạy kịp là rất thấp. Nhưng ba mẹ đã chết trong tai nạn đó....may mắn là bọn chúng không tìm thấy chị!Anh Hai và ông nội nhớ chị lắm....

Cô như vừa tỉnh giấc sau một giấc ngủ dài. Một gia đình mới ấm áp đến với cô nhưng ký ức về những năm tháng đó vẫn không thể xóa đi sự lạnh lùng được. Mọi người ở Vương gia đều hiểu và cảm thông cho Vy.....Và...mỗi ngày của cuộc sống cứ trôi qua như thế. An Vy không không mong muốn gì thêm nhưng cô nhận thấy mình không hài lòng với cuộc sống ấy. Một cuộc sống mà ai cũng mơ ước nhưng Vy thì không!....Cuộc sống của Vy là một quyển sách. Cô đã nắm được phần đầu nhưng chưa chắc là cô sẽ biết được toàn bộ phần cuối.....

-----=-----5 năm sau.....

Năm nay là năm Vy tròn 17 tuổi. Đã đến lúc cô trở về Việt Nam, nơi cô được sinh ra cùng em gái của mình.

-Vy! Hôm nay là ngày con tròn 17 tuổi! Ta thì cũng tuổi già sức yếu! Ta muốn con trở lại Việt Nam để theo đuổi con đường học vấn cùng Thiên Hân!

-Vâng! _trước giờ cô vốn rất kiêu lời.

Tại sân bay Tân Sơn Nhất. Tất cả ánh mắt đều dồn về phía hai chị em. Thiên Hân trông thật xinh xắn trong chiếc váy xoè ngắn đến đầu gối. Thiên Vy thì bao giờ cũng đội nón xùm xụp làm cho người ta có cảm giác không an toàn. Cả hai chuyển tới một căn biệt thự nhỏ, liên lạc ở Việt Nam Thiên Vy đã cắt bỏ 5 năm trước rồi.

-Chị Vy! Minh ngủ chung nha!

-Không! Chị muốn một mình! _Vy từ chối

-Dạ! _Hân xụ mặt xuống xách vali về phòng. Nhỏ không buồn cũng không ghét Vy vì nó biết rằng thăm sâu bên trong chị Ba của nó là một người rất tốt. Nhỏ cũng đã quen với sự lạnh lùng, thờ ơ đó 5 năm rồi.....

-Áaaaaá _có tiếng la phát ra trên phòng Thiên Vy. Thiên Hân vội vọt chạy lên.

-Chị Vy! Chị sao vậy!

-....._Vy không nói gì chỉ ngồi bệch xuống, mắt nhắm, tay bịch đầu lại. Nhỏ Hân quan sát xung quanh và nhận ra sự việc.

-Em lấy cái gương đó ra rồi! Em xuống dưới nhà đây! Chị nghỉ ngơi rồi xuống ăn cơm! _nhỏ trả lại không gian cho Vy..

Bình tĩnh lại một lúc cô tắt hết đèn trong phòng rồi ngồi lại một góc. Ngày mai cô phải đến trường. Bộ dạng, kiểu cách và nỗi sợ quái lạ này có được đón nhận không hay chỉ toàn những lời trêu chọc từ bạn bè...

--Tại trường Got Star--

Một chiếc BMW sang chảnh đỗ trước cổng. Trên xe bước xuống là hai cô nữ sinh. Một người thì xinh xắn thu hút mọi ánh nhìn, người kia thì cứ cúi gằm mặt đi thẳng vào lớp. Tất cả đều được thu vào. một ánh mắt.

##-Bình bong-##

-Xin giới thiệu với các em, hôm nay lớp ta có hai học sinh mới. Mời hai em! _cô chủ nhiệm

-Chào các bạn. Mình là Vương Thiên Hân! Mong các bạn giúp đỡ!_nhỏ nở nụ cười làm tim các nam sinh tan nát.

Hs1: trời ơi là người của tập đoàn Vương Thiên..

Hs2: xinh gái quá!!

Hs3: giả tạo thôi mấy ông ơi.....

Cô không nói gì chỉ lấy cây bút lông viết lên bảng hai chữ "Thiên Vy"

Theo hướng dẫn của cô giáo, Hân ngồi cùng lớp phó học tập Thế Nam. Vy ngồi bàn cuối lớp cùng một hotboy nổi tiếng của trường "Phạm Thiên Khánh". Ngồi chung với một người con trai là điều mà cô không nghĩ tới nói chỉ tên này lại đẹp trai nhất lớp. Bọn nữ sinh cứ nhìn cô với ánh mắt sát khí.

-Chắc là nghe danh Thiên Khánh đẹp trai nên chuyển trường về đây, sắp chỗ chung đúng không?_Khánh tự tin

-...._cô không nói gì chỉ lấy vở ra học bài.-Hết chương 2

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Dừng Của Ai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Chạm Mặt

Chương 3: Chạm mặt

Tg: Thiên Anh

(Chương giới thiệu nhân vật vừa được tác giả thêm vào nhân vật mới. Bạn nào chưa đọc có thể đọc lại ạ!)

-..._cô không nói gì chỉ lấy vở ra học bài làm cho hần tức lồng lộn. Trước giờ không đứa con gái nào là không quy hàng trước vẻ đẹp mê người đó mà cô lại.....

-Được! Được lắm! Để xem cô cứng rắn được bao lâu.....

----BÍNH BONG-----

Thấm thoát đã học xong tiết một, các học sinh sẽ có 15' để nghỉ giải lao. Thiên Vy không ra ngoài chỉ ngồi lại đó đọc sách. Thiên Hân thì chạy ra canteen mua nước cho chị mất rồi. Hôm nay cũng lạ, Khánh không đi ra ngoài họp nhóm mà chỉ ngồi lại trong lớp làm cả đám nữ sinh cũng không dám dịch chuyển ra cửa nửa bước.

"GÀM....BUP....."

Có tiếng đá bàn ghế. Lập tức mấy đứa trong lớp đều xan mặt. Trừ Thế Nam và Khánh.

-Thằng nào hồi sáng đánh đàn em tao!_một anh chàng đi vào. Hai bên là ba bốn thằng nhìn bặm trợn. Trong phim thì có lẽ một cuộc hỗn động sắp xảy ra. Tên đó là Bảo Dương. Bạn thân của Thế Nam và Thiên Khánh. Hôm nào hần cũng đến trễ, quần áo thì lộn xộn nhưng toát lên vẻ đẹp trai. Chẳng là nhóm của Khánh có năm người: Bảo Dương, Thế Nam, Khắc Duy với Gia Huy. Nhóm tên là Ngũ Quý. Nổi tiếng khắp trường do Khánh cầm đầu.

-Ê! Con nhỏ cuối lớp! Ai cho mày ngồi chỗ của tao!_Bảo Dương hướng mắt về phía Thiên Vy.

-..._Thiên Vy vẫn chăm chú vào quyển sách, không nói gì.

-Con nhỏ này lão.....

-Thôi! Dương bỏ qua đi! Dù gì Vy cũng là người mới. Với lại chỗ đó do cô Mỹ sắp mà!_Quỳnh Anh-lớp trưởng lên tiếng

-Bỏ đi mày ơi, người ta là học sinh mới đó!_Khắc Duy chen vô bên vực bạn gái.

Bảo Dương cảm thấy rất lạ kèm theo chút thú vị. Trước giờ chưa ai dám chống đối hần. Hần tiến lại gần, dùng một tay hất chiếc nón đen lên để lộ gương mặt xinh đẹp của Vy. Đám nam sinh ồ ạt lên làm Vy hiểu lầm, cứ tưởng bọn họ chê cười.

-Có biết hai từ lịch sự là gì không vậy?_Vy bối rối. Đẩy vai hần ra rồi chạy khỏi lớp. Riêng Dương thì cứng đờ vài giây.Có lẽ trúng tiếng sét ái tình.

-DUỠNG quá đáng rồi đó!_Quỳnh Anh lượm lại chiếc nón và cuốn sách chạy theo Vy.....

Thiên Vy ngồi ngoài ghế đá giận dữ.

-Vy làm rơi nè!_Quỳnh Anh

-Cảm..cảm ơn!_cô cầm lấy rồi chạy đi

Quỳnh Anh đứng ngơ một lúc thì có người vỗ vai.

-Xin lỗi bà nha! Tính chị Vy đó giờ là vậy! Vy hông có ác ý gì đâu!_Thiên Hân

-Ừm! Không sao! Vào lớp thôi!--HẾT CHƯƠNG 3-- TRUYỆN NÀY LÀ TRUYỆN ĐẦU TAY CỦA THIÊN ANH. Mong MỌI NGƯỜI ỦNG HỘ!

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đứng Của Ai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Gây Sự

Em Của Anh, Đứng Của Ai

Chương 4:

Author: Thiên Anh.

-Ừm! Không sao! Vào lớp thôi!_Quỳnh Anh.

Ra về....Hôm nay Bảo Dương về chung với Khánh và Gia Huy. Khắc Duy thì ngày nào cũng chờ nhỏ lớp trưởng về nhà. Người ta nói đúng. Tình yêu là sai lầm lớn nhất của nhân loại. Duy ca ngày xưa đầu gấu bao nhiêu bây giờ ngoan hiền bấy nhiêu. Thằng khi đó thương Quỳnh Anh, nghe lời nhỏ như mẹ nó vậy.

-Ê Dương!_Huy

-Gì vậy!

-tao thách mày của được nhỏ Thiên Vy đó!_Huy cười đều

-Thôi đi mày ơi! Để tao yên!_Dương đầu gấu tự nhiên biến thành mèo con

Thiên Khánh hôm nay không nói chuyện nhiều như mọi khi. Cứ đắm chiều suy nghĩ cái gì đấy rồi chột giật mình bởi tiếng gọi của Gia Huy.

-Còn thằng này! Mày nhắm của được nó không! Mang danh là hotboy của trường mà vậy là quê lắm!

-Ai...ai nói chứ! Chờ đi! Thiên Vy hả! Tao coi nó lạnh được bao lâu!.....

-Thử xem thằng nào của được trước! Nhỏ Thiên Hân em nó thì có Thế Nam lo rồi!

--Lớp 11A trường Got Star--

Cả lớp đang ngồi ôn lại bài để chút nữa kiểm tra miệng. Hôm nay Vy may mắn không phải ngồi ôn bài cùng tên ác ma đó. Cô lấy quyển sách ra vừa đọc, vừa nghe nhạc. "Gầm..."_có tiếng đập cửa. Từ ngoài cửa lớp, một ả trông bộ dạng đánh đá bước vào cùng hai đứa có thể gọi nom na là "đàn em". Ấy đó là Minh Thảo, lớp 11A3. Chả hiểu nhỏ Thảo đó đi học hay vào đây để đi catwalk mà mặt thì đánh lớp phàn đầy. Mối thì tô đồ lè. Giày thì đi cao cả tất.

-Đứa nào hồi sáng đụng đàn em tao mà không xin lỗi!_ả hất hàm

-Nhỏ đó kìa chị!_ả đi kể bên làm về đau đốn, chỉ tay về phía Thiên Vy.

Ả Thảo đó tiến tới bàn của cô, mạnh bạo đập bàn.

-Ê! Sao đưng đân em của tao mà không xin lỗi!

Đáp lại lời nói đó chỉ là sự lặng im. Vy không bận tâm chỉ ngồi đó đọc sách.

-Cha mẹ mày không dạy phép lịch sự à! Hay mày bị câm điếc!_à "được nước làm tới" giật lấy cuốn sách của cô quăng xuống sàn.

-Nè! Mấy chị làm gì vậy!_Thiên Hân chạy xuống nhưng liền bị đẩy ra bởi một lý do quen thuộc mà có lẽ các bạn đã thấy nhiều "không phải chuyện của mày!"~~ quèo...quèo...~~

-Tôi có thể dùng những từ miệt thị cô hơn từ mày, tao hay có thể tát cô ngay từ khi cô giật cuốn sách của tôi nhưng tôi không làm vậy vì tôi có đi học!_An Vy chịu hết nổi đứng lên.

-Ồoooooooo!!!!!!_cả lớp đồng thanh

-Mày..._à định tát nhưng bị một giọng nói cản lại

-Ai vào lớp của tao quậy đó!_Bảo Dương cùng Khánh đi vào.

-Anh...anh Khánh! Chỉ là hiểu lầm thôi! Em về lớp đây! Đi tụi bây!_ả xanh mặt khi thấy Khánh vì vốn dĩ ả luôn muốn gây ấn tượng đẹp trong lòng anh. Trước khi về không quên lườm Vy một cái.

-Cảm ơn!_cô buông hai từ lạnh lùng rồi lượm lấy cuốn sách dưới sàn bỏ vào thùng rác. Con người cô trước giờ là vậy. Cô không thích giữ lại những gì dơ bẩn như cuốn sách đã dính hơi tay của Minh Thảo!-Hết chương 4-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đùng Của Ai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Thăm Bệnh- Nụ Hôn Bất Ngờ

Chương 5: Thăm Bệnh- Nụ Hôn Bất Ngờ

Author: Thiên Anh

Hôm nay Thiên Hân bị bệnh nên nghỉ ở nhà, bác tài xế về quê nên Vy đi bộ tới trường. Bầu trời hôm nay trong xanh, những đám mây lơ lửng dạo chơi tạo nên một không khí trong lành. Cũng lâu rồi Vy chưa có được cảm giác như vậy. Cô vừa rảo bước, vừa nghe nhạc....

"xoạt..." một chiếc xe quẹt trúng chân làm cô ngã xuống. Chiếc xe gây tai nạn đó cũng "quất ngựa truy phong". Chân cô chảy ra những chất dịch đỏ thẫm. Đoạn đường từ nhà cô đến trường cũng vắng nên khó bắt taxi lúc này. Bỗng, một chiếc honda dừng ngay trước mắt. Là Thiên Khánh.

-Chân sao vậy! Để tôi chở đến trường cho!_Khánh quan tâm

-Không cần anh "thương hại"!

-Trễ học đó! Chân căng vậy sao đi nổi!

-Đã nói là không mà!

Anh không nói gì thêm, tiến lại gần bế cô lên xe. Cô hơi ngạc nhiên trước hành động đó nhưng cái đau lấn át hoàn toàn lúc này. Anh cẩn thận lấy nón bảo hiểm đội lên cho cô rồi phóng xe đi....

Chiếc xe dừng trước cổng, mọi ánh nhìn dồn vào hai người như sinh vật lạ! Anh xuống xe, cởi nón bảo hiểm rồi đặt cô lên lưng công vào lớp. Gia Huy chạy tới vỗ vai anh:

-Game Start! Chúc thành công!_Huy kèm theo một nụ cười bí ẩn rồi chạy vào....

-Bỏ xuống!_cô

-Không!

-..._cô đâm vào lưng anh

-Rồi rồi! Bỏ!

Cô tự mình đi vào lớp.....

Sau 45' học mệt mỏi thì cũng đã ra chơi. Vẫn như thường lệ, cô ngồi nghe nhạc và đọc sách. Nhưng hôm nay cô ngồi ngoài sân trường.

-Ăn kẹo không? _Dương đưa cô một cây kẹo chupachup dâu

Cô cảm lấy nó và định vào lớp thì bị Dương nắm cổ tay lại.

-Cuộc sống của mỗi người là một con đường! Tùy vào cách đi mà đoạn đường sẽ nở hoa hay chỉ toàn sỏi đá! _Dương nói rồi chạy đi bỏ lại Thiên Vy ngồi ngẩn người ra vì câu nói quá "triết lý" đó. Chợt, có người vỗ vai

-Quỳnh Anh?

-Ừm! Nghe nói Hân bệnh! Chiều nay Quỳnh Anh qua thăm có phiền Vy không?

-Ồ...ờ không sao!

-Tui đi nữa! _Dương, Duy, Huy, Khánh, Nam đồng thanh.

Cô gạt đầu đại cho qua rồi đi vào lớp, dù gì bọn họ cũng từng giúp cô. Cô không muốn mắc nợ ai hết

Đúng 5h cả bọn đã có mặt trước cổng trường rồi đi tới nhà Thiên Vy. Người mua bánh, người mua sữa....tủ lạnh nhà cô như muốn vỡ ra! Mặc kệ họ làm gì dưới lầu, cô chỉ lên phòng đóng cửa lại đọc sách.

"Cốc cốc cốc"

-Hân à? Vào đi!

-Thiên Hân biết cô té nên nhờ tôi mang bông băng thuốc đồ cho cô! _Khánh

-Ai cho vào phòng tôi! Ra ngoài ngay! _cô đứng dậy đẩy lưng anh ra

-À nè!....._anh xoay qua làm cô mất đà ngã xuống giường, anh cũng ngã theo đè lên người cô. Môi anh chạm môi cô. Hai người trừng mắt ếch nhìn nhau đỏ cả mặt.-Hết chương 5-

Thiên Anh: Chương này bí bí bí!!! Gạch đá em xin nhận!! Nhẹ nhẹ thôi. Tg ms 13 tuổi thui ak!~~~~

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đừng Của Ai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Thông Báo Cuộc Thi - Học Nhóm

Chương 6: Thông báo cuộc thi- Học nhóm

Author: Thiên Anh

Hai người đỏ mặt trừng mắt ếch nhìn nhau.

-Ra ngoài ngay! _cô đẩy anh ra rồi đóng sầm cửa lại.

Anh đứng ngẩn ngơ như con nai tơ trước cửa phòng cô. Gia Huy- thánh gian manh chạy lại:

-Chưa chi đã out rồi!

-Hồi thế gian tình là chi? _Khắc Duy "châm dầu vào lửa", đâm thêm một nhát vấp tim của Khánh. Anh xấu hổ bỏ đi. Hội bà tám cũng giải tán hết trả lại không gian yên bình cho ngôi biệt thự

-o0o-

Phòng Thiên Vy.

Cô ngồi trước màn hình máy tính, cố xem phim hài để quên đi nụ hôn ban nãy nhưng hình như nó lạc luôn trong tâm trí cô rồi, không tài nào vứt ra được.

"Cốc cốc cốc"

-Chị Vy! Em vào được chứ?

- Vào đi.

-Em có mang nước cho chị nè- Thiên Hân cầm trên tay một ly pepsi.

-Ừm! Còn chuyện gì nữa không?

-Chuyện Thiên Khánh....-Em ra ngoài đi! Đừng nhắc nữa!_ Vy cắt ngang lời nói bằng một chất giọng lạnh lùng.

-Chị lúc nào cũng vậy! Mười năm rồi! Sự lạnh lùng đó có làm chị cảm thấy hạnh phúc không chị Vy!_Thiên Hân quá bức xúc chạy ra khỏi phòng.

Thiên Vy hắt đổ ly nước xuống sàn, mảnh vụn ly văng tung toé, một âm thanh loảng choảng làm người ta chói tai.

-Vậy mười năm trước, trên đũa với gương mặt tôi các người có thấy hạnh phúc không!_cô khóc, khóc như một đứa trẻ. Có lẽ....tuổi thơ chính là tấm màn ngăn cách cô với thế giới bên ngoài. Và....tấm màn chắn đó mang tên "lạnh lùng".

-o0o-

Lớp 11A1. Cả lớp đang vào tiết.

-Các em nghe rõ đây! Tuần tới trường chúng ta có tổ chức cuộc thi học sinh giỏi toán toàn thành phố! Ứng cử viên lần này sẽ là Quỳnh Anh, Duy, Khánh, Huy, Dương, Hân và....Thiên Vy! Sở dĩ lớp chúng ta có nhiều người vì trường Got Star chỉ có 11A1 đại diện đi thi và Nguyễn Minh Thảo lớp 11A3 thi thôi!_ cô chủ nhiệm đọc luồng tuông như có soạn kịch bản ra sẵn

Các cuộc bàn tán bắt đầu xôn xao.

Hs1: trời ơi! Nhỏ Thảo chắc là đuối lớt gì đó...

Hs2: mấy bạn này giỏi quá...v.v.v.

Tất cả cuộc bàn tán kết thúc bằng tiếng chuông giờ ra chơi. Quỳnh Anh tập hợp lại 7 người đi thi rồi thông báo.

-còn vài ngày nữa là thi rồi! Tối nay qua nhà Quỳnh Anh ôn đi!

-Thôi qua nhà Khánh đi! Ba mẹ Khánh đi công tác rồi!-anh đề nghị

-Ok!_Hội bà tám đồng thanh tập 1

-Không đi!-Thiên Vy

-Hoiss!_đồng thanh tập 2

Đành vậy. Thiên Vy học rất giỏi toán nên tự ôn cũng được. Hội bà tám tìm đủ mọi cách thuyết phục cũng không xong.

-o0o-

Đúng 5h chiều, Thiên Hân đã chạy qua phòng Thiên Vy.

-Chị Vy! Đi mua đồ với em nha!

-Không đi học nhóm à!

-Dạ không! Ở nhà với chị!

-Ừm! Cũng được!-Vy chạy vào nhà tắm thay đồ. Cô mặc một chiếc áo phông trắng, quần jean đen rách, chân đi đôi giày nike trắng. Phong cách trông khá đơn giản. Hân cũng mặc giống cô nhưng áo là áo thun màu đen có chữ addidas.

Hai người đi bộ, dọc đường Vy chỉ nghe nhạc nên không suy nghĩ nhiều.

-Tới rồi!

-Hả? Không phải đi mua sắm sao?_cô ngạc nhiên nhìn căn biệt thự phía trước.

-Em xin lỗi chị nha! Tinh thể bắt buộc. Mọi người ơi!

Cả hội bà tám nghe tiếng gọi liền chạy ra đẩy Vy vào trong như sợ tù nhân bỏ trốn. Hết nói nổi!!o_0-Hết chương 6-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đứng Của Ai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Vị Khách Không Mời

Chương 7: Vị Khách Không Mời

Author: Thiên Anh

-o0o-

Hội bà tám xúm lại kéo Vy vào nhà.

-Mấy người sắp đặt sẵn à? _Vy tức giận

-Lỡ tới rồi! Học đây!! _hội bà tám một lần nữa đồng thanh. Vy đành ở lại học, chia khoá cổng Khánh cũng giấu đi rồi. Bài học bắt đầu.

-Trời ơi! Gì đâu mà khó vậy nè! Nâng cao à! _Dương bối rối trước một bài toán nâng cao. Bọn họ đều dùng bút ngay bài đó, chỉ có Quỳnh Anh và Thiên Vy là cầm cúi làm bài.

+Kính Kong+

Đột nhiên có tiếng chuông cửa, Khắc Duy xung phong ra mở..... Vị khách không mời đó xuất hiện làm ai cũng ngạc nhiên.

-Hello mọi người! Cô My biết mọi người học nhóm nên bảo tôi đến đây học cùng! _Minh Thảo tự nhiên đề tập xuống ngồi kế Thiên Khánh.

Sự xuất hiện đó làm tất cả đều không vui nhưng cũng cắn răng chịu đựng vì đây là chi thị của "cấp trên".

-Ô kìa! Thiên Vy! Con nhỏ xấc xược không có giáo dục đó cũng được tuyển đi thi học sinh giỏi à? _Ả kênh kiệu

-Thích kiểm chuyện à? _Dương "đầu gấu đầu mèo" lên tiếng

Cô ả sợ Khánh vào cuộc thi có chuyện nên im re....Sau khoảng 45' thì tất cả bài ôn đã được những thánh toán giải xong.

-Chơi giải mật thư đi mọi người đi mọi người!! _Gia Huy đề nghị

-Ok! _tất cả đồng thanh trừ..

-không! _câu nói lạnh như băng quen thuộc của Vy.

Cô ôm tập bỏ vào balô rồi đứng lên định tiến thẳng ra cổng nhưng liền bị Khánh nắm tay lại.

-Coi như là trả ơn đi!

Cô vốn là người không thích mắc nợ ai nên gật đầu đại. Dù gì cũng là một trò chơi thôi. Với cả trò này cô đọc trong sách thấy cũng hay nên thử một lần. Để tăng thêm hấp dẫn, Khánh tắt hết đèn trong nhà, tất cả tối om. Luật chơi như sau:

"mỗi đội gồm hai người, họ sẽ chia đi khắp nhà để tìm mật thư và vượt qua những chướng ngại vật để tìm được quà cuối cùng."

Nhóm 1: Dương, Huy, Thảo.(tại bị lẻ)

Nhóm 2: Quỳnh Anh, Duy

Nhóm 3: Hân, Nam

Nhóm 4: Vy, Khánh.

Nhà KHánh rất tối và rộng nên khó mò đường, lúc này mỗi người cũng chuẩn bị chướng ngại vật và mật thư riêng nên khó tìm.

+Chỗ Nhóm 1+

Tầng 3. Phòng đọc sách.

-Trời ạ! Ai bày trò này sợ chết đi được! _Thảo

-Lo tìm mật thư đi kìa!! _Dương

-.....

+Nhóm 2+. Tầng hầm. Phòng xem phim

-Em thông minh lắm mà, tìm đi Quỳnh Anh!

-anh là con trai mà....

Cuộc đấu khẩu xảy ra.....

+Nhóm 3+. Tầng trệt. Phòng làm việc.

-Ước gì thời gian ngừng trôi! _Thế Nam buồn miệng ước đại.

-Nam nói gì vậy?

-À...ờ không có gì!!

+Nhóm 4+. Tầng 2, phòng ngủ của khách.

-sao Vy cứng lắm lý mãi vậy?

-kệ tui!....-Aaaaa _trước mặt Vy là một cái gương. Theo bản năng, cô xoay người lại ôm anh

-Nè..._anh ngạc nhiên

-..._cô nhận ra điều đó nên quay đi nhưng bị anh kéo tay lại, mắt đã nên môi chạm môi.-Hết chương 7-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đỉnh Của Ai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Thiên Vy Cũng Có Lúc Buồn?

Chương 8: Thiên Vy cũng có lúc buồn?

Author: Thiên Anh

-oOo-

-..._cô nhận ra điều đó nên quay đi nhưng bị anh kéo tay lại, mắt đã nên "chụt.." hiểu rồi há!

-Bỏ ra!-Bốp_cô tát anh một cái đau điếng rồi chạy xuống lầu.

Cặp thắng đầu tiên là cặp Quỳnh Anh, Khắc Duy. Đội thua cuộc là đội Vy-Khánh nhưng Vy bỏ về rồi nên không phạt được nên cả hội đành giải tán.

-oOo-

Ngày thi Toán. Đúng 6h45 các học sinh đã có mặt đầy đủ trong phòng. Ngồi phía sau Vy là Minh Thảo. Tiếng trống vừa dứt, các hs lao đầu vào làm bài....

"Bụp".._một tờ giấy nhỏ rơi lên bàn của Vy nhưng do đang cắm cúi làm bài nên cô không thấy....Thầy giám thị đi quan sát khắp phòng rồi chợt dừng lại ngay bàn của cô.

-Đây là gì?_ông thầy cầm tờ giấy lên

-Dạ em không biết!

-Ồ! Đây là tài liệu toán mà! Em bị loại khỏi phòng thi, mời em ra ngoài!

-Thưa thầy, em không...

-Ra ngoài_ông thầy ngắt lời, cô đành ôm cặp ra cửa. Thiên Hân cũng bỏ bút, chạy theo chị. Ở đầu đó trong phòng, tồn tại một nụ cười gian xảo....

-oOo-

Ngày hôm sau, thông tin Vy quay tài liệu gần như thông báo cả trường. Cô My cũng không tin tưởng cô, cả lớp cũng vậy. Bây giờ cô như "bị đi".

--Ra chơi--. Cô ngồi ở ghế đá nhưng lần này không đọc sách mà cứ đắm chiêu suy nghĩ cái gì đấy rồi nghe nhạc.

-Ô kia tụi bây! Hotgirl tài liệu!_Minh Thảo cùng hai nhò bạn đi lại, chọc tức cô.

-..._cô không buồn trả lời lại lấy một tiếng chỉ ngồi đó lướt điện thoại. Do không cảnh giác nên cô "xém" bị ăn một cát tát từ ả nhưng bị một thân hình to lớn phía trước đỡ dùm.

-Vy! Xin lỗi nha, Thảo tính phui ruồi chứ không có ý gì đâu!_Thảo bắt đầu sự nghiệp diễn sâu khi thấy Thiên Khánh....Khánh từ từ ngồi xuống kế bên Vy nhẹ nhàng an ủi

-Đừng lo! Tôi tin chắc chuyện hôm qua không phải do cô!

-Anh tin tôi?

-Ừm! Chiều nay 5h ra cổng trường về chung! Hân có Nam lo rồi!_anh nói rồi bỏ tay vô túi rồi đi vào lớp.

-oOo-

Chả hiểu hôm nay cô ăn trúng gì mà lại nghe lời anh, ra trước cổng đứng đợi. Nay cô không đi xe, anh cũng không nên hai người đi bộ.

-Đi đâu xả stress đi!

-TÔI MUỐN NHẬU!

-What?... Ok!_Khánh hơi ngạc nhiên nhưng cũng đồng ý.

Anh đưa cô đến một quán nhậu gần đó.-Hết chương 8-

Thiên Anh: có vẻ au viết càng ngày càng tệ! Hết ý tưởng oy! Các bạn thông cảm~~

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Dừng Của Ai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Ngủ Lại Nhà Một Đứa Con Trai

Chương 9: Ngủ lại nhà một đứa con trai.

Author: Thiên Anh (Ruby)

-oOo-

Anh đưa cô tới một quán nhậu gần đó uống bia. Hai người vừa uống vừa ngồi nói xàm. Cỡ khoảng 10 lon thì cô bắt đầu say đến mức không làm chủ được mình.

-Nhiều lúc tôi cảm thấy...mình rất cô đơn! Anh....thấy tôi có đẹp không?_cô cười trông rất trẻ con

-Đẹp...đẹp!_anh cười khi lần đầu thấy Thiên Vy như vậy

Sau 2 phút thì Vy say mềm và ngất đi. Khánh cũng say nhưng chưa tới mức đó nên có thể công cô về được đến nhà. Nhưng là nhà anh! Cũng may là ba mẹ anh đi công tác chưa về. Anh công cô thẳng lên phòng mình rồi nhẹ nhàng đặt cô xuống giường

-Thiên Vy? Cô thật thú vị!_anh cúi sát xuống gần mặt cô nhìn kỹ một lúc lâu rồi môi mình lén sang môi cô. Mút hết vị ngọt mới chịu thả ra.(anh cũng say nên không ý thức được~~). Men rượu khiến anh một môi, ngủ tại đó luôn.

-oOo-

Sáng hôm sau, mặt trời đã lên khá cao, tia nắng ửng mình lọt vào phòng làm cho căn phòng trở nên ấm áp. Cô chợt tỉnh giấc, cựa quậy một lúc, cô cảm thấy có gì đó khác lạ. Đây không phải nhà cô. Còn....còn người nằm kế bên là tên Quái vật Phạm Thiên Khánh!

Cố nghĩ mình đang mơ, cô nhắm chặt mắt lại rồi từ từ mở ra. Nhưng không, đó là sự thật!!

-Á!!!!!!!!!!!!!! ĐỒ BIẾN THÁI_ tiếng hét xúng tằm quý diệt của cô làm rớt luôn cả cái khung ảnh

-Chuyện gì vậy?_anh còn chưa tỉnh ngủ

-Ai cho ngủ chung với tôi? Anh đã làm gì?

Anh đè cô xuống giường, chống hai tay ngang vai cô, mặt giáp mặt.

-Cô nghĩ thử xem? TÔI LÀM GÌ?

-anh thật biến thái....

-Tôi thấy hết rồi!

-...-BÓP-_CÔ TẮT ANH RỒI CHẠY VÀO NHÀ TẮM.

-Ý tôi là tôi thấy hết tính cách con người cô mà!

Khoảng 30' sau thì cô đi ra.

-Lần sau còn nói chuyện không rõ ràng vậy gây răng rồi đừng trách!

-Đội tôi thay đồ đi rồi đi ăn sáng!.Hôm nay chủ nhật mà....

Anh bước ra nhà tắm trong cái áo phông đen có chữ badboy cùng quần jean rách, chân đi giày nike trắng. Hôm nay anh với cô đi bằng chiếc mô tô đen đỏ của anh.

-oOo-

Quán ăn nhanh FOODY...

-Ăn đi tôi mời!

-Anh chắc chưa?

-À há!

-Chỉ cho em hai phần gà rán, một salad chanh dây, một mỳ ý, một pepsi, một khoai tây chiên, hai phô mai que, hai ly kem dâu!

-Cho tôi một phần gà rán, khoai tây, một ly lemon!

-Vâng! Đồ ăn sẽ có trong giây lát ạ!_cô phục vụ hơi đứng hình trước vẻ đẹp của anh

Khoảng 15' thì đồ ăn dọn ra đầy bàn, cô ngồi ăn tự nhiên mà không để ý anh đang ngắm nhìn. Ăn xong, anh đưa cô về nhà....

-Không định mời tôi vào à?

-Hi hi... dĩ nhiên.... Là không!_cô đóng cửa lại rồi đi vào trong.-Hết chương 9-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đừng Của Ai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Vy Có Người Tổ Tình- Ba Điều Kiện

Chương 10: Vy có người tỏ tình- Ba điều kiện

Author: Thiên Anh (Ruby)

--SÁNG THỨ HAI--

Chắc hẳn hôm nay là một ngày khá đẹp trời. Không khí rất mát mẻ. Vy và Hân vẫn đến trường như thường lệ. Đặt cặp vào hộp bàn, cô cảm thấy có gì đó lạ lạ.

-Quà của ai vậy trời! _cô lôi ra một cái hộp nhỏ hình trái tim có chữ "Gửi Thiên Vy". Vốn tò mò, cô mở nó ra...là một quyển sách. Cuốn sách mang tên khá lãng mạn "Ngủ ngon nhé, người tôi yêu!". Kèm theo đó là một bức thư.

"một lát ra chơi đi ra cổng sau!.._"

-Ê! Xem cái gì đó? _Tên quái vật Thiên Khánh quăng chiếc balo lên bàn. Cô không trả lời chỉ cất chiếc hộp vào ngăn bàn rồi bắt đầu tiết học

-oOo-

Ra chơi, Thiên Vy một mình đi ra cổng sau của trường. Trước mặt cô là một bóng dáng cao to.

-Là ai? _cô

-Là tôi! _Anh chàng đó từ từ xoay người lại, nở một nụ cười hiền diệu nhưng toả nắng lạ thường...

-Làm bạn gái Dương nha? _anh chàng lẳng từ đó không ai khác chính xác là Bảo Dương.

-Xin lỗi! _cô quay lưng đi không ngoái tiếc.

-Dù vậy như Dương sẽ luôn ở sau Vy, bảo vệ Vy! _câu nói đó của Dương làm Vy sững lại nhưng cũng ngoảnh mặt bước đi. Có lẽ...quá khứ đó như đã hằn sâu vào tâm trí, không gì tẩy được!

Dương khụy xuống, đây là lần đầu anh khóc vì một đứa con gái. Là vì cô -Vương Thiên Vy. Khánh và Huy đi tới, vỗ vai an ủi.

-Đề tao lo! Con nhỏ này làm cao đấy! _ Khánh

-không yêu thì đừng làm cô ấy đau! Nếu không đừng trách Trần Bảo Dương! _Dương đứng dậy bỏ đi

-oOo-

Giờ tan trường. Vy đi về nhưng khuôn mặt như người mất hồn. Cô sợ làm Dương đau, vì cô biết cái cảm giác khi bị tổn thương nó như con tim bị đâm hàng ngàn mũi dao rồi đi xát muối vào vậy.

Mỗi con người dù bên ngoài tàn độc, lạnh lùng thế nào đi nữa nhưng bên trong vẫn luôn có một khoảng trống. Đó gọi là "lòng trắc ẩn"

Bỗng, một bàn tay nắm tay cô

-Ra đây tôi có chuyện nói! _Thiên Khánh kéo tay cô đi ra một góc vắng người.

-Chuyện gì nữa đây?

-Cho coi cái này! _anh mở điện thoại ra. Là những tấm ảnh khi cô say xin và những đoạn ghi âm hôm trước. Nóng hơn là tấm ảnh "anh hôn cô".

-Anh...đồ khốn nạn!

-cô phải đáp ứng cho tôi ba điều kiện...nếu không..

-KHÔNG BAO GIỜ!

-Vậy thôi! _anh toang bỏ đi nhưng bị cô ngăn lại.

-Thôi được! Muốn gì? _cô

-Điều kiện thứ 1.....CHƯƠNG SAU BIẾT.-HẾT CHƯƠNG 10-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đừng Của Ai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Hợp Đồng Osin

Chương 11: Hợp đồng osin.

Author: Thiên Anh (Ruby)

-oOo-

-Điều kiện thứ 1..... Cô phải làm osin cho tôi 30 ngày! Ok? _anh cười nham hiểm. Cô cố hít một hơi thật sâu để giữ bình tĩnh.

-Thôi được! Hợp đồng đâu? Lỡ anh làm gì đó quá đà thì sao? Ngày mai tôi đưa hợp đồng thì lúc đó 30days Start! _cô lướt ngang luôn qua anh không nói thêm lời gì. Chính anh cũng không ngờ Vương Thiên Vy - một con người lạnh lùng sắc đá mà cũng có lúc như vậy. Vậy cũng có thể nói rằng, anh đã cá cược thắng Gia Huy.

Qua hôm sau, bảng hợp đồng đã có.

"Bên A: Phạm Thiên Khánh

Bên B: Vương Thiên Vy.

Thiên Vy phải thực hiện cho Thiên Khánh ba điều kiện nhưng trong phạm vi an toàn. Trong suốt quá trình, bên A tuyệt đối không được gây tổn hại cho bên B. Nếu trái luật, hợp đồng chấm dứt."

-Ok... _Khánh với Vy đồng thanh

-DAY1-

Lớp 11A1. Thiên Khánh hôm nay sượng vãi ra, ngồi gác chân lên bàn nghe nhạc. Thiên Vy nhà ta thì khổ rồi, chép cả đồng bài tập dùm hần.

-Xuống cantin mua cho tôi lon coca!

-Hử!... _cô đập bàn dằn mặt nhưng vẫn phải đi. Khoảng vài phút thì mang nước lên. Khánh uống một hớp rồi tuyên bố:

-Vương Thiên Vy là hầu gái của Thiên Khánh này. Ai muốn sai bảo thì cứ việc!

Cả lớp ồ ạt lên bắt ngờ. Riêng hội bà tám thì ngạc nhiên khi Thiên Khánh thu phục được Vy. Thiên Vy tức giận đứng lên tạt cả lon coca vào áo anh. Chiếc áo somi trắng loang lổ những mảng nước.

-Cô dám...?

-Đây chỉ là hợp đồng giữa tôi và anh! Không liên quan đến họ!

-Nhưng chẳng phải tôi có quyền ra điều kiện à? Mọi người cứ sai vật thoải mái! _anh kênh lên cãi lý.

-Tao thách đũa nào dám đấy! _thầy Dương "đầu gấu" lên tiếng, cả lớp im re

-Ái chà chà! Không xong rồi! _Duy, Huy, Nam, Hân, Quỳnh Anh đồng thanh rồi lắc đầu ngán ngẩm. Phó mặc cho số phận.

Nhờ vậy cả hai mới chịu bỏ qua. Vì áo bị dơ nên Khánh quẩy balô lên về luôn. Không quên lôi kéo theo "hầu gái".

-Về nhà giặt áo!

-Ồ...chưa học mà!

-Vương Thiên Vy! Không được phản bác lại điều kiện!

Cô đành cắn răng đi theo anh về nhà.

-oOo-

Biệt thự riêng của anh. Vừa vào trong nhà anh đã cởi luôn áo ra để lộ body chuẩn không cần chỉnh.

-Giặt áo xong đi nấu cơm! Chiều nay có hẹn đó! Tui đi ngủ! _anh đi thẳng vào phòng.

-Hứ! Cứ chờ coi!_ cô lảm nhảm rồi bắt tay vào công việc.

Có vẻ mọi việc cũng không dễ dàng mấy vì từ bé cô không làm gì cả. Kể cả mười năm ở Việt nam cô cũng chưa làm việc gì nặng. Loay hoay tới 11h trưa thì công việc cũng xong. Cô đi lại phòng anh, gõ cửa. "cốc cốc cốc". Gõ hai ba tiếng cũng không ai trả lời nên cô vào luôn.

Anh đang nằm ngủ say trên giường. Đây là thời cơ cô hành động. Lấy trong balo ra bộ trang điểm, cô tô son, má hồng và buột tóc cho anh rồi chụp hình. Sẵn tay thấy phòng bừa bộn, cô dọn phòng dùm anh luôn. Còn cắm cả hoa hướng Dương nữa. Đó là loài hoa cô rất thích.

-Ê! Dậy ăn cơm đi!_ Cô giả vờ không biết gì. Giương mặt ngây thơ vô số tội.

Anh cũng ngây ngô ra ngồi ăn mà không hay là.... Bữa ăn của hai người chỉ vồn vện mì gói kèm với thịt bò, trứng, xúc xích và hai lon pepsi.

-Lát ăn xong anh ra cửa hàng tiện lợi

Mua dùm tôi hai gói kẹo đi. Tôi ở nhà rửa chén!

-Được thôi! Hài gái!

Ăn xong, ra đi ra ngoài luôn mà không hay là nguy hiểm đang rình rập. Hôm nay mọi người nhìn anh với anh mắt kỳ dị. Nhân viên của k-mark thậm chí còn không muốn bán kẹo cho anh.

-What are they doing?(anh suy nghĩ).-HẾT CHƯƠNG 11-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đừng Của Ai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Được Đi Chơi

Chương 12: Được Đi Chơi

Author: Thiên Anh (Ruby)

-OoO-

Nhà anh.

- Mua kẹo rồi nè! Mà hình như dạo này tôi đẹp trai quá nên ai cũng nhìn!_ vừa bước vào cửa anh đã khoe.

- Haha... Vô soi gương kia!_ cô không nhịn được nên phì cười.

Chắc mọi người cũng hiểu kết quả khi Khánh soi gương xong. Queo..Queo..queo..queo~~

Anh rượt cô chạy vòng vòng khắp nhà. Hai người như trở lại thời "trẻ trâu"... À quên...thời tuổi thơ. Rượt mệt nghỉ, cả hai mới chịu ngồi xuống.

-Chiều nay đi chơi!

-KHÔNG....

- Vương Thiên Vy không được phản bác lại điều kiện!_ anh không để cô nói hết câu liền ra quyền "chủ- tớ". Anh chở cô về nhà để chuẩn bị. Đúng 5h chiều thì cả hội bà tám tập hợp tại nhà Khánh.

Cô hôm nay mặc một cái áo giấu quần màu đen. Quần jean ngắn màu đen. Mang thêm đôi giày thể thao màu trắng. Anh thì mặc một cái áo phông đen cùng quần jean đơn giản. Hội bà tám cũng mặc đồ chất lừ không kém phần

fashion.

Chẳng hiểu trời xuôi đất khiến thế nào mà ả Thảo cũng có mặt. Vì ả đã lỡ đến rồi nên mọi người đành cho ả đi cùng. Và..cũng duy nhất mình ả mặc đồ quái dị nhất: chiếc váy bó khoét sâu vào tường chừng như đôi gò bồng sẽ rơi ra ngoài. Váy thì ngắn lên cao hơn đùi. Khuôn mặt ả tuy đẹp sắc xảo nhưng toàn son phấn.

Bọn họ khởi hành. Huy, Nam, Hân, Quỳnh Anh đi chung chiếc BMW màu trắng do Nam lái. Số còn lại đi chiếc BMW màu đen do Khánh lái. Hai chiếc xe dừng bánh tại khu trung tâm thương mại Wike lớn nhất thành phố.

-Đi mua sắm trước đi!_QUỲNH ANH

-Ok! Let's go!_cầm đám đồng thanh trừ...ai thì chắc độc giả cũng hiểu.

Cả đám đi đến khu mua sắm rồi đi vào, tầng ra đi lựa đồ. Riêng Vy thì đi theo Khánh để xách đồ cho ông chủ. Khánh đi tới đâu là hốt đồ tới đó, cô cầm muốn gãi cả tay.

-Vy đưa đây Dương cầm giúp cho!_BD -Khỏi đâu!

-Kệ cô ta đi mày ơi!_Khánh.

-Chị Vy ơi thử cái váy này đi!_Thiên Hân chạy qua đưa cho cô một cái váy trễ vai màu xanh da trời. Phía trên có đính vài chú bướm trắng.

-Đúng đó!_Dương. Tiếp theo là sự đồng tình của mọi người nên cô đành vào phòng thử..

Thiên Vy bước ra. Trông cô xinh như thiên thần. Da trắng, tóc xoăn nhẹ phần đuôi, mắt tròn, mũi cao. Chỉ ả Thảo là không công nhận điều đó.

-Chiếc váy đó mắc lắm đấy! Có đủ...tiền không, hay để Thảo bố thí...à không Thảo mua cho Vy_ả kênh kiệu vì không biết cô là tiểu thư của tập đoàn Vương Thiên. Cô cũng im lặng bỏ qua, để chiếc váy lại nhưng đã có người âm thầm thanh toán cho cô.

-Đi ăn đi!_Nam

-ừ...tao đói quá!_Huy, Duy

Vậy là họ đi ăn ở quầy thức ăn nhanh KFC. Mọi ánh mắt đều dồn về những mỹ nam mỹ nữ đó một cách ngưỡng mộ.

-Cho em một 2. combo gà số1!_Quỳnh Anh (gọi cho Duy luôn rồi đó)

-Một com bò! Một nước!_Khánh

-Một gà, một nước!_Dương và Huy

-Em một hamburger bò, pepsi!_Hân

-Em cũng vậy!_Nam

-Gà, kem, nước, bánh!_Thảo

-Một salad sốt cam!_Vy.

-Đồ ăn sẽ có trong giây lát!_chị nhân viên đi vào trong.....Sau khi ăn uống thì họ quyết định đi nhà ma chơi.- Hết chương 12-

Ruby: mọi người thích ai nhất trong số 9 người ạ??~><. Nói cho ruby biết ở dưới nha._. Thanks everyone -_-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Dừng Của Ai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Nguy Hiểm Trong Nhà Ma

Chương 13: nguy hiểm trong nhà ma

Author: Thiên Anh (Ruby)

-oOo-

Sau khi ăn uống thì họ quyết định đi nhà ma chơi. Trước khi vào thì điện thoại, túi xách,v.v...đều được nhân viên cất giữ bên ngoài. Cả 9 người đều rất háo hức vì khu nhà ma liên hoàn này là khu trò trời đáng sợ nhất Việt Nam. Và...cuộc chơi bắt đầu.

Đường vào trong tối om và đường ngoằn ngoèo như một mê cung, người chơi phải đi theo dấu chân nếu không sẽ bị kéo chân xuống tầng hầm.

-Anh Khánh! Em sợ quá!_Thảo níu tay anh nhưng chỉ nhận được một cái hắt hủi lạnh lùng từ người mà ả luôn thầm thương. Vy thì khá là bình tĩnh đi theo sau anh. Lúc này, bọn họ đều lạc nhau. Chỉ có Khánh và Vy là đi chung đường.

"Á!..." do một phút bất cẩn không đi theo dấu chân mà Vy bị lòi xuống dưới.

-Cho đáng đời! _anh cười thích thú khi trả được mối thù lúc sáng như đầu biết rằng nguy hiểm đang cận kề.

-Tầng Hầm Kinh Dị-

Cô bị lòi xuống đây. Dưới này tối om không bóng người. Lại còn ma nữ đầu lâu xương sọ máu me các kiểu.

Cô tuy mạnh mẽ nhưng vẫn là con gái nên rất sợ. "á..". Một cái đầu giả rơi xuống làm cô chút nữa bất tỉnh nhân sự.

Một hơi lạnh phà sau gáy, cô xoay qua và khựng người khi đó là ba tên bặm trợn mà cô không quen biết.

Chúng nhào tới đè cô xuống, tên kia nằm lên trên cô, hun lên bờ môi căng mọng đó mút lấy mút để. Sức nữ nhi vốn yếu kém, lại còn bị hai tên kia nắm tay chân lại nên không làm gì được. Hắn tiếp tục hun hít lên xương quai xanh và cái cổ trắng mê người.

Mặt khác, Khánh ở trên cảm nhận được chuyện chẳng lành nên cố tình đi sai để rơi xuống. Anh vừa tới nơi đã thấy chuyện không hay. Chẳng hiểu sao trong anh bùng lên cảm giác khó chịu khi thấy cô như vậy, giống như đod của anh mà bị ai đó giành giật. anh lao tới đánh chúng đến nỗi trọng thương phải bỏ chạy

Cô không quan tâm gì chạy ngay đến ôm anh, khóc. Anh hơi ngạc nhiên nhưng vẫn cống cô ra về. Họ không báo cho sáu người kia mà đi luôn về nhà anh.-Hết chương 13-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đừng Của Ai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Sắp Đi Dã Ngoại- Xuất Hiện Nhân Vật Mới

Chương 14: Sắp Đi Dã Ngoại. Xuất hiện nhân vật mới.

Author: Thiên Anh (Ruby)

-oOo-

Anh cống cô về nhưng không phải nhà anh nữa, là nhà cô. Đơn giản vì ba mẹ anh đã đi công tác về và chị gái cùng nhỏ em út của anh cũng mới đi du học bên Pháp về đây. Nếu để họ biết Thiên Vy từng ngủ lại ở đó thì quả thật là chuyện không hay. Nhất là hình tượng của "Anh Ba" trông mất cô em út.

Đưa cô giao tận tay cho Thiên Hân, anh mới dám bỏ về. Ngồi trong xe mà lòng anh cứ...đây là cảm giác lần đầu anh có được từ một đứa con gái. Phải chăng...anh đang yêu...hay đó chỉ là lời cá cược của anh và Gia Huy?!

-SÁNG HÔM SAU-

Trường Got Star. Cả lớp 11A1 đang ngồi truy bài 15' đầu giờ. Tiếng chuông thần thánh vang lên, cô My bước vào lớp. Cô là cô giáo trẻ nhất trường. Trông cô thật quyến rũ trong chiếc váy đen bó lấy thân hình và chiếc áo sơmi trắng đồng thùng tôn lên vòng 1 cực chuẩn.

-Chào cả lớp! Cô muốn thông báo là thứ bảy này, trường chúng ta sẽ được đi dã ngoại ở khu resort vùng ngoại ô của gia đình nhà bạn Khánh trong hai ngày để ăn mừng việc Quỳnh Anh được giải nhất trong kỳ thi toán lần trước mang về danh dự cho Got Star! _cô tươi cười làm các nam sinh muốn xị máu mũi.

Cả lớp vỗ tay reo hò um xùm vì việc sắp được đi dã ngoại. Không khí thật sự xom tụ.

-Ê! Thích đi dã ngoại hông? _Khánh xoay qua bắt chuyện.

-Không! _Thiên Vy vẫn giữ nguyên phong cách lạnh lùng sắc đá. Cô hôm nay và hôm qua quả là một trời một vực

Chuyến đi lần này sẽ có em gái và chị hai của Thiên Khánh đi cùng đơn giản vì đây là tiền của chị Khánh tài trợ.

Sơ yếu lý lịch hai nhân vật mới:

1-Phạm Tuyết Băng. (Yin)

19 tuổi. Chị gái của Khánh. Du học sinh ở Pháp 3năm.

-Cao 1m83. Xinh thì khỏi nói, xét về độ đẹp thì đẹp hơn cậu em trai là cái chắc. Tóc nhuộm màu xám khói, có xăn dòng chữ nhỏ "Young" ở dọc theo

cổ. Da trắng, phần đuôi tóc hơi xoắn, má lúm cực xinh. Cao thủ taekwondo.

-Kỹ tính, ít nói nhưng khá dễ thương và thân thiện.

2.Phạm Bảo Ngọc. (Pinky)

-16 tuổi. Em gái của Khánh. Học bên Pháp từ năm 13 tuổi.

- Cao 1m75.Da trắng, mắt tròn,răng khềnh, tóc nhuộm màu vàng hoe. Dễ thương, xinh xắn.

- Tính tình cũng thân thiện, dễ thương nhưng rất ngỗ nghịch. Rất ư là bánh bèo.

Mọi người hóng chương 15 hông? Chứ tui là tui hóng lắm á! Nhớ chờ đón xem chương sau nha!!

Trong thời gian đợi có thể ghé qua truyện "HOMESTAYS: NHỮNG CHIẾN BINH PHÉP THUẬT" của tui xem thử và ủng hộ nha! LOVE YOU!.-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đừng Của Ai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Đi Dã Ngoại (1)

Chương 15 Đi Dã Ngoại (1)

Author: Thiên Anh (Ruby)

-oOo-

Rồi ngày đó cũng đến. Đúng 6h45 các học sinh đã có mặt tại sân trường đông đúc. Hội bà tám hôm nay bận áo cặp hết. Áo màu đen có chữ "We are family". Dĩ nhiên là bao gồm luôn cả Vy và Khánh. Quỳnh Anh thì phối áo với chân váy. Hân thì quần jean sooc. Vy mặc thì quần jean đen rách.

Bảo Ngọc và Tuyết Băng cũng có mặt. Băng mặc một chiếc áo croptop tay dài màu đen, quần jean đen rách trông xinh như thiên thần. Ngọc thì diện một cái áo trắng cùng chân váy màu hồng. Á Thảo, khỏi nói đi, luôn trung thành với gu thời trang "thiếu vải". Đúng 7h thì từng chiếc xe bắt đầu lăn bánh.

Xe số 1 tập trung đủ nguyên hội bà tám. Kể cả Băng, Ngọc và...vị khách không mời- Minh Thảo.

Vy ngồi kế Băng, Ngọc ngồi kế Khánh. Hân và Nam. Dương và Huy. Thảo ngồi một mình sau lưng Vy.

-Chị là chị Băng á? Trời ơi chị của Khánh có khác, đẹp ghê!_Thảo vỗ vai Băng nịnh nọt.

Băng chỉ im lặng không nói gì, cô rất ghét kiểu người như vậy.

Chỗ của Ngọc và Khánh.

-Oppa! Chị ngồi kế chị Hai đẹp ghê nhỉ? Bạn gái anh á?_Ngọc

-Không! Nhưng sắp!

-Trời ơi! Thằng Khánh nó sạo đó em! Cua còn không dính ở đó mà...!_Huy chăm chọc dồ làm cho anh bẽ mặt trước nhò Bảo Ngọc.

Nhò Ngọc nghe Huy nói thế cười muốn rụng rốn. Đây là lần đầu cô thấy anh Ba đi cua gái mà không dính.

cảCaCaeCaeCáC cặp còn lại đa số là yên ắng. Ngồi một lúc, Vy lấy socola ra ăn.

-Oh my gosh! Chocolate! Em cũng thích loại này hả?_ Băng Băng sáng mắt khi thấy gói socola Pháp.

-Vâng! Chị có thể dùng. Em còn nhiều!_ cô đưa luôn gói socola cho Băng, quay về ngồi nghe nhạc tiếp

Á Thảo phía sau cứ lăm nhăm "socola hạng 3 mà tưởng matcha hạng 1".

--oOo--

Sau khoảng 4 tiếng ngồi xe ô tô thì cuối cùng cũng đến nơi. Resot SUMMER hiện ra trước mắt thật lớn và đẹp. Trong hai ngày, ở khu resot chỉ có Got Star, khách bên ngoài thì không tiếp.

Các học sinh về phòng tắm rửa nghỉ ngơi. Mỗi phòng có bốn người. Phòng số 1: Dương, Huy, Nam, Khánh. Phòng số 2: Băng, Vy, Thảo, Ngọc. Quỳnh Anh và Hân bị lẻ nên hai người một phòng, phòng số 3. Cuộc vui lúc này mới thực sự bắt đầu!-Hết chương 15-

Ruby: cảm ơn các bạn đã ủng hộ Thiên Anh nếu thấy thích thì cho ruby xin một đề cử ạ!^^

À...Hắc Thiên Sứ! Cho by hỏi làm sao bạn kích hoạt tài khoản được vậy ạ??-.-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Dừng Của Ai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Dã Ngoại (2)

Chương 16: Dã Ngoại (2)

Author: Thiên Anh (Ruby).

-oOo-

Các học sinh lần lượt nhận phòng và sắp quần áo, vật dụng cá nhân vào tủ rồi đi tắm rửa, nghỉ ngơi khoảng 30' thì tập hợp ở đại sảnh.

Khánh có vẻ không sai bảo Vy được nữa vì hợp đồng 30 ngày tức điều kiện thứ 1 đã hết. Vì sao ư? Vì mấy tấm hình hôm Khánh bị Vy dìm không chế Khánh.

Hợp đồng osin...KẾT THÚC. Thiên Khánh...out

Sau khi ăn uống xong thì mọi người được đi tăng bộ và tham quan vòng vòng resort. Khu resort này khá rộng lớn và cầu kỳ với các lối đi như một mê cung, xung quanh được bao bọc bởi cây xanh, từ đẳng và tulip. Phía sau khoảng 1000 mét là một khu rừng cấm địa. Không ai vào đó cách đây 10 năm. Liệu...có gì xảy ra ở đó chăng?

-oOo-

Nam và Hân cùng đi dạo ở vườn hoa hồng.

-Hân có biết hoa hồng đỏ tượng trưng cho điều gì không?

-Điều gì hả Nam?

-TÌNH YẾU! _ nam ngắt lấy một bông hoa đưa cho Hân. "làm bạn gái Nam nha!"

-Không...

-Nam hứa!...- "Đừng hứa! Ý Hân là không thể không đồng ý!" Hân đưa tay lên môi Nam ra hiệu im lặng. Khuôn miệng nở một nụ cười thật tươi. Tuổi hơn cả những bông hoa hồng...

Về cặp đôi hoàn cảnh Vy Khánh. Tuy đi cạnh nhau nhưng không ai nói gì. Đến một cây phượng, anh xoay lưng cô vào thân cây, dùng tay chặn lại ngang vai cô. Mặt sát mặt. Hai ngườ quan đối nhau. Hơi thở thơm tho, nam tính của anh phả vào sóng mũi cô thật nhẹ nhàng.

-Điều kiện hai! Cô...làm bạn gái tôi 100 ngày! _ anh cười. Nụ cười đẹp hút hồn nhưng chứa đựng sự nguy hiểm.

-Anh...thôi được!! Chỉ 100 ngày...quy luật như cũ.

-Nếu không thì...

-Kết thúc! _ cô đẩy vai anh ra nhưng do yếu hơn nên không đẩy được.

Anh đặt lên trán cô một nụ hôn làm cô bất ngờ. Mắt mở to nhìn anh không nói được gì. Cô vừa định mở miệng thì anh đã vội đặt ngón tay lên đôi môi anh đào ra hiệu im lặng "Cứ im lặng... Tôi sẽ dắt em đi". Nói rồi, anh nắm lấy tay cô đi về phía đại sảnh.

Phía sau gốc cây ấy khoảng 2 mét , Bảo Dương đã trông thấy tất cả. Anh dấm tay vào thân cây một cách vô thức đến nổi ra máu. Thảo đi lại, vỗ vai anh.

-Anh yêu cô ta. Tôi yêu anh ấy! Nếu chúng ta...

-Tôi sẽ không làm gì tổn hại đến Vy đâu! Cô đừng ảo tưởng nữa! _Dương bỏ đi.

-Hừ! Để xem! Tình yêu của anh cao thượng đến đâu? Sắc đẹp thì có hạn nhưng thủ đoạn thì vô biên! _à cười. Một nụ cười toát ra đầy tà khí

-oOo-

Trời bắt đầu xé chiều. Mặt trời khuất đằng sau núi nhường chỗ cho bóng đêm tĩnh mịch nhưng đầy tà mị.

Lớp 11A1 và 11A3 hợp lại tổ chức trò chơi. Họ sẽ xây những cái lều. Mỗi người đeo một chiếc mặt nạ vào mặt đồ màu trắng.

Luật chơi như sau: chia làm nhiều cặp. Mỗi cặp hai người. Họ phải tách ra đi riêng và tìm lại đồng đội của mình. Tìm ra rồi thì phải ở yên trong lều và nếu người đó không phải đồng đội của bạn đồng nghĩa bạn OUT. Mọi người đều có quyền nói dối để lừa được đối Phương. Các cặp của hội thì vẫn quen thuộc: Vy, Khánh, Huy,...

Hân, Nam, Băng, Ngọc. Dương, Thảo, Duy, Anh. Và lẫn trong đó...sát thủ đã trà trộn!- Hết chương 16-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đừng Của Ai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Quan Tâm Hay Thương Hại?

Chương 17: Quan Tâm Hay Thương Hại?

Author: Thiên Anh (Ruby)

Lẫn trong đám đông, tên sát thủ đã trà trộn. Cuộc chơi bắt đầu. Nhiệm vụ của Thiên Vy bây giờ là đi tìm ra "bạn trai" của mình.

Công việc này nghe qua có vẻ dễ nhưng không dễ chút nào. Đường đi quanh khắp các lều trại tối om...không gian tĩnh mịch đến sờn gai óc. Chợt...một hơi lạnh phả sau gáy, có bàn tay đặt lên vai cô.

-Cô là Thiên Vy? Tôi Thiên Khánh đây!

-Phù..! Anh làm tôi giật mình! Tìm được rồi! Về lều thôi!...

Lều số 13. Vào trong lều rồi hai người vẫn im lặng mặc cho thời gian trôi. Tích tắc...tích tắc...còn 15' là hết thời gian...

-KHÁNH! gỡ mặt nạ ra coi!

-Xin lỗi! Tôi không phải Thiên Khánh! _người ngồi cạnh cô cười nham hiểm rồi lấy trong túi một con dao hướng thẳng về phía cô. Hai người giằng co....

Nơi khác. Thiên Khánh đã hơi lo lắng vì đã qua 30' rồi mà vẫn chưa tìm được Vy.

-Con nhỏ này chả biết lạc trôi ở đâu nữa! _anh đang hoàn thì nghe tiếng kêu cứu phát ra từ chiếc lều cuối cùng, là nơi tối nhất. Linh cảm báo điều chẳng lành, anh chạy lại.

-Thiên Vy! Cẩn thận! _anh nhào tới đẩy cô ra khi tên lạ mặt cầm con dao tới. Dao nhọn đâm xuyên vào thịt anh. Máu! Máu đỏ thắm bắt đầu tứa ra.

Tên đó thừa cơ hội bỏ trốn.

-THIÊN KHÁNH! _vy chạy lại đỡ anh khi anh khụy xuống. "Anh...anh có sao không?". Từng câu, từng chữ cô phát ra thật rõ ràng an ủi. Là cô quan tâm anh hay vì lòng thương hại?

-Không sao! Gọi mọi người đi!

-Không! Tôi không để anh ở đây một mình được!...Cứu chúng tôi với...có ai không! _cô vừa ôm anh, vừa hô hoán cầu cứu.

Mọi người nghe tiếng la nên chạy vào. Tuyết Băng gọi ngay nhân viên y tế của khu resort xuống tận nơi để băng bó lại vết thương cho Khánh. Vết thương chỉ lệt tít 3cm. Xem ra lần này thần chết ngủ quên! Chẳng biết là may hay rủi!~~

À Thảo nhận luôn dịp anh bị thương mà phỉ báng Vy vì tại cô anh mới bị đâm.

Tại phòng của Khánh. Do anh bị thương cần được nghỉ ngơi nên sắp cho anh một phòng riêng đặc biệt.

-Khánh ơi! Mày đại gái quá vậy? _Băng

-Hai! Cái này gọi là anh hùng cứu mỹ nhân đó! Hi hi! _Ngọc cười.

-Cô ta đúng là đồ xui xẻo mà! _Thảo chen vào với vẻ mặt kênh kiệu. Lấy khăn lau mặt cho Khánh.

-Cô tránh ra đi! _Khánh hất tay cô ta

-Anh tui không thích kia! _Ngọc.

-Bạn gái tôi lo được! Phải không Vy? _Khánh phán một câu làm Vy đang im lặng bỗng đứng hình.

"Ooooooooo!! Girl friend?" cả đám đồng thanh trừ Thảo và Dương.

-Thôi! Đi về! Cho đôi thanh mai trúc mã tự chăm sóc! _Huy.

-Ừm...đi về mấy đứa ơi!-----, Thế là cả đám bỏ đi hết, trong phòng chỉ còn Vy và Khánh. Cô lấy thau nước ấm và khăn lại lau người và rửa vết thương cho anh.

-Á...nhẹ thôi! Đau!

-Ai biểu đỡ cho tôi làm gì? Cứ để thần chết mang tôi đi!

-Cô...à không! Em...là bạn gái của tôi! Vậy thôi! _anh nói với khuôn mặt tỉnh bơ ngây thơ vô số tội.

-Bạn gái trên danh nghĩa thôi! Xí...

Màn đêm dần buông xuống...hơi sương bắt đầu làm cho con người ta lạnh hơn. Cô gục đầu xuống ngủ quên luôn trên eo anh. Hơi ấm từ cô chuyền qua làm anh cảm giác như luồng điện chạy qua người... Trăng lên cao....-Hết chương 17-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đừng Của Ai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Vy Bị Bắt Cóc

Chương 18: Vy bị bắt cóc

Author: Thiên Anh (Ruby)

Sáng...mặt trời cũng đã lên qua cửa sổ. Ánh nắng ấm áp nhẹ chiếu vào phòng. Anh thức dậy thì cô đã đi từ lúc nào. Một mình xoay trở với anh bây giờ cũng hơi khó khăn.

"cóc cóc cóc"- Vào đi! _anh ngồi dậy dựa vào thành giường, quơ lấy chiếc áo sơ mi trắng trên ghế khoác vào.

-Dậy rồi! Ăn cháo đi! Chị Tuyết Băng nhờ tôi mang lên cho anh đó! _Thiên Vy bê bát cháo lớn đến để cạnh giường Thiên Khánh rồi ngồi đó nhìn.

-Này! Cô định để bạn trai cô đang thương tật vì đỡ đạn dùm cô tự ăn à? Lại đây dứt cho tôi ăn! _anh ra lệnh. Cô cũng lằm lằm làm theo, lại dứt cháo cho anh ăn.

Anh ăn xong rồi cô cũng ra ngoài chứ không hề có thêm hành động gì quan tâm. Got Star định đi về ngay nhưng do anh bị thương còn chưa khoẻ nên Tuyết Băng không đồng ý cho anh lên xe về ngay. Anh ngồi đó khoảng một lúc thì Minh Thảo đi vào, bưng theo một bát cháo.

-Anh ăn đi cho khoẻ! Em nấu đây!

-Cảm ơn! Vy cho tôi ăn từ sáng rồi! Mà chuyện hôm qua...không phải do cô làm chứ?

-À...ờ...đĩ nhiên là không rồi! _à ta hơi ấp úng trước câu hỏi đó nhưng cũng lấy lại được bình tĩnh.

Ngồi một lúc ả cũng lảng ra ngoài vì sợ ngồi lâu anh sẽ phát giác được điều gì đó. Vừa ra ngoài đã gặp ngay Gia Huy.

-Ê! Nó không ăn đưa tui đi! _Huy liếc mắt đưa tình với tô cháo.

-Tui...tui đâu có nấu cho mấy người!

-Ồ Khánh! _huy già vờ nhìn về phía cửa kêu tên Khánh. Thảo bị đánh đòn tâm lý nên xoay qua...và...một phút mất cảnh giác, cô mất luôn tởm chạo! Quẹo...quẹo...~~~

-oOo-

Thiên Vy một mình đi dạo trong vườn hoa ngắm nhìn trời...mây...gì gì đó rồi suy nghĩ vu vơ. Chợt, có cuộc gọi đến.

-Alô!

-Heheee! Mày muốn cứu em mày thì ra đằng sau bìa rừng đi....tút tut tut _đầu giấy bê kia. Cô hoảng quá làm rơi luôn điện thoại và cũng do hoảng hốt quá nên cô bị đánh bất ngờ từ đằng sau và ngất luôn....Gia Huy nhìn thấy mọi việc nên chạy về báo cho Khánh nhưng...anh không nói là do Minh Thảo làm. Thiên Khánh nghe xong mặc cho đang đau nhói vẫn phật dậy đi tìm.

-Vy! Cô ở đâu? Thiên Vy! _anh vừa đi vừa hô hoán mong nhận được câu trả lời.

Bước chân anh vô thức đi sâu vào khu rừng bị cấm địa. Phía xa kia là một ngôi nhà hoang, trước kia nó là căn biệt thự nhỏ mà nhà anh cho thuê, do một sự cố mà phải để hoang đến giờ. Anh lấy hết sức lực cuối bước vào trong.

-Thiên Khánh! Đi mau! Đây là cái bẫy! _anh vừa bước vào đã nghe tiếng Vy, nhiều đó thôi là đủ làm anh an tâm. Xung quanh cô là khoảng 10 tên to con đeo mặt nạ của hacker.

Trông Vy xơ xác hẳn, máu từ mép miệng cô chảy ra, tóc tai bù xù, mặt còn có vài vết bầm.

-Vô đây! Tao chấp! _anh bẻ xương tay rôm rộp.-hết chương 18-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Dừng Của Ai* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Dừng Lại Đi! Tôi Sẽ Chờ!

Chương 19: Dừng lại đi! Tôi sẽ chờ!

Author: Thiên Anh (Ruby)

-Vô đây! Tao chấp! _anh bẻ xương tay rôm rộp. Bọn chúng bắt đầu xông vào. Anh và bọn chúng vật lộn với nhau dữ dội, vết thương chưa lành bắt đầu rỉ máu, đau âm ỉ nhưng anh cắn chặt môi không cho phát ra tiếng kêu.

Bằng sức lực còn đọng lại, anh quật ngã hết bọn chúng.

-Không sao rồi! _anh cười với cô nhưng đôi mắt ánh lên sự mệt mỏi

-Cẩn thận... _cô chạy lên lại phía anh vì thấy tên đeo mặt nạ cầm cây gậy đi lại tấn công anh từ phía sau.

Và...cái đập đau điếng ấy cô đỡ và ngất xỉu vì hấn đánh ngay trúng huyệt đạo sau gáy. Bọn chúng tưởng cô đã chết nên bỏ chạy hết. Bây giờ ở giữa khu rừng này chỉ còn cô và anh, ngay cả sóng điện thoại cũng không có. Anh thì lại đang bị thương không công cô ra khỏi đây được nên đành ở lại.

Trời bắt đầu trút mưa. Con mưa lớn như muốn cuốn trôi đi tất cả. Cô đã tỉnh.

-tỉnh rồi à! Cứ ở đây nghỉ thêm chút nữa rồi ngày mai sẽ tìm đường ra! _anh

-Anh...không sao chứ?

-Sao?...yêu tôi à? _anh cười gian.

-à..ờ...không...có!

-Thật không? _anh tiến lại phía cô, đẩy cô vào thành giường. Tay tay giữ vai cô lại.

-Nè..anh định làm gì?

-Giữa nơi thanh vắng một nam một nữ thì làm gì nhỉ?

-Biến thái!_cô tát anh

Sẵn bị vu oan, anh dùng môi mình khoá môi cô lại. Thật chặt. Thật chắc nhưng hút cạn hết oxi trong khoang miệng nhỏ xinh ấy. Thừa lúc cô định mở miệng kêu cứu, anh tấn công sâu vào liếm hết vị ngọt.

-Thiên Khánh...nếu còn tiếp tục hành động tức anh vi phạm hợp đồng!_cô đẩy anh ra.

-Em giỏi lắm!_anh thả cô ra. Nhìn cô thật lâu rồi tiến tới, ôm cô vào lòng.

-Nè...

-Im lặng đi! Người bệnh như tôi cần hơi ấm!_anh ôm chặt hơn, vòng tay bao phủ thân hình nhỏ bé, đầu cô áp vào ngực anh.

Cả hai cảm nhận được hơi ấm truyền sang nhau. Cảm giác rét run lúc nãy cũng không còn.

-Sao cô lại lạnh nhạt vậy?

-Nhiều chuyện!_cô bực mình định đẩy anh ra nhưng không được.

-Ngoan đi! Tôi nhất định không xâm phạm trẻ vị thành niên đâu! Cô chưa 18 đó!_anh trêu.

-Tên đáng ghét này!_cô đánh anh vô tình trúng phải vết thương.

-A...đau! Tôi không phải trâu bò!

-Hừ...

-...-abcdblmm--cứ như vậy, hai người ngủ đến sáng...

oOo

Sáng hôm sau. Những hạt mưa cũng đã ngớt, không khí lại trở nên ấm áp. Cô thức dậy thì đã không thấy anh. Cô chạy ra ngoài và gặp anh đang rửa mặt bên một con suối. Cô ngồi trên một hòn đá nhỏ nhìn anh rất lâu.

-Ngắm đủ chưa?_anh vừa tạt nước vừa hỏi.

-Trực giác tốt quá há!_cô trêu anh rồi đến dòng suối, ngồi xuống cạnh anh và để hai chân xuống nước.

-Về được rồi!_anh nắm tay cô đứng dậy. Đúng lúc đó, đoàn trường vừa tới. Thiên Hân chạy lại ôm Vy khóc. Bảo Ngọc thì ôm Khánh. Cảnh sụt sướt diễn ra.

-Tìm được rồi! Về thôi! Chuyến đi này có lẽ là một chuyến đi nhớ đời đó!_Tuyết Băng.

Gia Huy lôi tay Thảo ra một góc vắng.

-Sao cô làm vậy?

-Sao..sao hả? Tôi là vậy đó! Anh đi nói cho mọi người biết đi!_Thảo toan bỏ đi nhưng bị Huy nắm tay lại.

-Đừng chạy theo những thứ không phải của mình nữa! Bên cô vẫn có rất nhiều người tốt...à..ừm..như tôi chẳng hạn!_Huy.

-Bỏ tay ra!

-Tuy cô không phải người đầu tiên tôi yêu nhưng tôi hứa sẽ yêu cô suốt đời! Dừng lại đi! Tôi sẽ chờ!_Huy buông ra lời nói đã giấu kín trong lòng rồi quay đi.

Thảo đứng ngẩn người ra, anh yêu à sao? Phải, trước giờ trong nhóm của Khánh chỉ có Huy là chưa bao giờ có những ánh mắt không thiện cảm với à. Năm hay buông? Câu hỏi rất khó trả lời....

Vậy là hết đêm nay thì trường sẽ lên xe về thành phố, tuy còn nhiều nỗi tiếc nhưng đành chịu vì ở đây xảy ra quá nhiều tai nạn, mà nạn nhân "kề cận tử thần" lại là thiếu gia Thiên Khánh!

-oOo-

Tối hôm đó...bầu trời lấp lánh những ánh sao, không khí âm u, lạnh lẽo của trời đêm không làm giảm đi cái đẹp của ánh trăng. Trời đêm nơi ngoại ô thật an yên, không xô bồ như thành thị. Nó phẳng lặng như một bức tranh.

Trường tổ chức đốt lửa trại. Không khí rất xom tụ. Mọi người ca hát nhảy múa đến khuya rồi mới đi nghỉ ngơi. Đúng 7h sáng hôm sau, xe lăn bánh về lại thành phố, xe đưa mọi người đi xa dần...xa dần....-Hết chương 19-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Dừng Của Ai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Khi Ác Quỷ Trở Thành Thiên Thần

Chương 20: Khi Ác Quỷ Trở Thành Thiên Thần.

Author: Thiên Anh (Ruby)

Chiếc xe về lại tới thành phố thì trời cũng đã gần tối(đọc đường ghé vài nơi mua quà, ăn uống nên lâu). Điểm cuối cùng mà xe dừng là nhà Thiên Vy. Cả hội ở lại nghỉ ngơi một lát rồi mới về.

-Thôi, lỡ tới rồi thì mọi người để Hân với chị Vy nấu cho ăn rồi về!_Hân

-Ừ! Cánh đàn ông ai rảnh thì ra phụ bếp! Tụi tui đi nấu đây!_Quỳnh Anh. Cả Thảo cũng xung phong đi theo.

Và dĩ nhiên, nam chẳng ai phụ bếp, cứ để bốn bà nội trợ hành động. Thảo đứng thái thịt bò, không may bị đứt tay.

-Băng cá nhân nè!_Thiên Vy đưa cho ả miếng băng cá nhân hình hello kitty.

Ả không nói gì nhưng trong lòng hơi bối rối vì ả đối xử không hề tốt với cô như vậy....

-Tada! Có đồ ăn rồi!_Thiên Hân bung ra đĩa bò xào và nhiều món ăn khác trên bàn như: com, gà, rau, cá, thịt.

Ăn uống xong, mọi người cũng ra về. ả Thảo về sau cùng. Trước khi về, ả nắm tay VY: "XIN LỖI! Vì tất cả". Câu nói đó làm cô trăn trở suốt đêm.

-oOo-

Sáng hôm sau. Tại 11a trường Got Star. Hôm nay cô vào lớp rất sớm. Trong lớp chỉ có mình cô. Thiên Hân thì đi ăn sáng với Thế Nam từ lúc sớm. Cô đưa tay vào hộp bàn và chợt phát hiện...

-Sách? Của ai vậy ta?_cô cầm quyền sách lên. Cuốn "ĐỢI ĐÔNG GỖ CỦA EM SẼ NÓI YÊU ANH!". Trên đó còn kèm theo một tấm giấy note "Một ngày vui về!" và phía dưới là một bài toán.

Với tính tò mò, chỉ trong 5p cô đã giải xong bài toán đồ đó, đáp án cho ra là 'T-H-A-O'

-Thảo? Là cô ta...-"ê! Sách mới hả"_cô đang đơ ra thì Khánh vào.

-Ừm! Sách của Minh Thảo!_câu nói có kèm hai chữ Minh Thảo làm anh giật mình.

-Cho em nè!_anh lấy trong cặp ra thêm một quyển sách nữa. Đọc sơ qua nhan đề có thể thấy được cuốn sách khá hợp cho những người hay buồn phiền.

-Cảm ơn!_cô cười, nụ cười tươi như

đóa hoa làm anh đứng hình vì vẻ đẹp đó. Lần đầu anh thấy cô cười tươi như vậy. Chợt, cô nắm tay anh chạy ra khỏi lớp, hướng phía sau trường. Cô dừng trước một cánh đồng hoa.

-Đẹp không? Tôi mới phát hiện ra đó!

-Tôi mới biết luôn đó!_anh cười.

Cô hoà vào đó, nô đùa với những nhánh hoa tuyệt đẹp, làn tóc cô bay trong ánh nắng vẽ nên một bức tranh tuyệt mỹ mà không người họa sĩ nào diễn tả được.

Anh tới gần lấy một bông hoa cài lên tóc cô thật nhẹ nhàng.

-Trông xinh hơn đây!_anh vẫn giữ nguyên gương mặt nhưng ẩn trong đó người ta có thể thấy được sự ngại ngùng giống như một anh chàng lần đầu chăm sóc cho bạn gái.

Anh đặt lên trán cô một nụ hôn.

-Đây là cách những người yêu nhau hay làm! Đúng chứ?_anh.

-Đúng...nhưng không đối với anh..và tôi! Ok_cô rút bông hoa trên tóc ra ngắm soi, kiểu rất tri thức. Mãi chơi nên hai người quên mất phải đi học. Lúc chạy về trường thì đã trễ. Anh và cô vượt rào đã được những vào được lớp mới là ải khó.

-Hai anh chị kia! Tiết của tôi mà dám vào trễ á? Tôi là tôi...abcd

zvbnh..._bà cô giáo già Mộng Hương mắng mỏ rồi đuổi hai người ra khỏi lớp.

-Tại anh đó!

-O..cô dắt tôi đi mà!....

Chừng 10' sau cả hội bà tám biết làm cách nào mà bị đuổi ra hết.

-sao tụi mày ra đây?_Khánh ngạc nhiên.

-Ra chung cho vui!!_đồng thanh cả đám. Khánh với Vy cũng cạ lời với họ. Thật là...

--Bing bong....-

Ra chơi. Tại canteen. Hôm nay Vy chưa ăn sáng nên hơi đói bụng, cô một mình đi xuống canteen lấy thức ăn. Dãy lấy ăn đồng nghịch người. Cô đành ngồi uống nước đợi.

-bà cũng lấy đồ ăn hả? Ăn chung nha!_Thảo đưa cho cô một khay cơm thịt bò hun khói, salad, súp và sốt kem. Phần của ả cũng giống vậy.

-À...

-Ăn đi! Đừng ngại...à...tui qua kia ăn nha! Gia Huy đang đợi!_ả cười thân thiện rồi vọt đi.

Cô thâm nhủ trong lòng "sao hôm nay cô ta tốt vậy trời"...

Bỏ qua chuyện này há. Kẻ xấu đã hướng thiện rồi. Nhưng Vy ơi...liệu Ruby còn cho thêm ai phản diện nữa không??

Buổi tối tại nhà cô. Cô ở nhà cùng dì Năm và cháu gái của dì(giúp việc do người quen giới thiệu). Quán gia ở Mỹ của gia đình cô được cử sang đây- ông Jonh, bác tài xế và hai tên vệ sĩ. Thiên Hân thì đã ra ngoài cùng Thế Nam rồi.

Việc của cô bây giờ là nằm trên phòng lướt web. "Hey, I was doing just fine just before I met you

I drank too much and that's an issue but I'm okay

Hey, you tell your friends it was nice to meet them

But I hope I never see them again..." nhạc chuông điện thoại réo lên.

-Alo!

-Vy hả! Thay đồ đi! Xuống nhà tôi chờ đi chơi!_Thiên Khánh đầu dây bên kia.

-à...

-Cho cô 30'!--tút tút tút. Sau cuộc điện thoại, cô chạy ngay vào nhà tắm thay đồ.

Cô mặc một cái quần short đen, áo thun trắng trễ vai. Chân mang giày thể thao trắng, tóc được búi gọn gàng uốn xoắn phần đuôi. Mọi người biế đấy, cô không biết trang điểm vì...cô sợ GUỒNG! Cùng lắm chỉ là tí son môi. Thế là cô. Và anh lên xe...điểm dừng đầu tiên là khu vui chơi!-Hết chương 20-

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đừng Của Ai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Có Phải Đã Rung Động?

Chương 21: Có phải đã rung động?

Author: Thiên Anh (Ruby)

Điểm đến đầu tiên của hai người là khu vui chơi. Cô dẫn anh đi chơi hết các trò cảm giác mạnh mà đâu biết rằng "ai kia" đã xanh mặt.

-Mệt không?

-Không!

-Em không mệt chứ tôi là tôi mệt lắm rồi đó! Nghỉ một lát! _Thiên Khánh nắm tay cô đi tới một băng ghế đá.

Anh tựa đầu vào thành ghế, ngược nhìn bầu trời rồi khép hờ đôi mắt lại Thiên Vy ngồi đó, ngắm nhìn Khánh thật lâu. Hình như tim cô bị đánh cắp rồi- người con trai trước mặt.

-Anh không định ngủ luôn chứ?

-Dĩ nhiên không! Tôi muốn đưa em đến một nơi! Đi thôi!-----

.
. .
.

Anh đưa cô tới một đồng cỏ gần một con suối khá xa thành phố. Trời tuy tối nhưng có thể thấy rõ cảnh ot đây khá đẹp và lãng mạn tuy rất giản dị không gian tĩnh mịch yên bình khiến người ta thoải mái.

Hai người ngồi xuống, ngắm nhìn bầu trời đầy sao.

-Lúc bé tôi rất thích nơi này!_Thiên Khánh

-Anh có tuổi thơ...còn tôi thì không!_nói tới đây, Thiên Vy bỗng xụ mặt, khóe mắt cô cay cay. Cô cố hít mũi để nước mắt không rơi.

-Cho cô mượn vai này!_anh đẩy đầu cô tựa vào bờ vai anh. Giây phút ấy cô muốn vùng ra nhưng thứ gì khiến cô ngoan ngoãn ngồi lại, tựa vào vai anh. Con gái dù có mạnh mẽ đến đâu thì đó cũng chỉ là vỏ bọc che đi sự yếu đuối! Hơi ấm từ người anh truyền sang xoa bớt dần sự lạnh lẽo của Thiên Vy.

-Kể tôi nghe tuổi thơ của em!

-..... một tuổi thơ bất hạnh, vậy thôi!

-Không kể cũng được! Ngồi ngắm sao thôi cũng thú vị đấy!.....À...mà tôi có chuyện muốn nói!

-Chuyện gì?...

-À...mà thôi! Minh về đi, 10h rồi!_anh nhìn vào chiếc đồng hồ, đánh trống lãng.

Anh leo lên xe đưa cô về, chạy xe về thành phố cũng đã 10h30. Sương đêm không làm họ thấy lạnh, một hơi ấm vô hình nào đó đã sưởi lòng cho cả hai! Xe của anh dừng trước công nhà cô. Vy vừa định bước vào cổng thì Khánh giạt mình, nhớ ra điều gì đấy.

-Chết rồi! Hôm nay chị Băng có ở nhà!

-Thì sao?

-Bà già khó tính ấy thức rất khuya! Bà thấy tôi đi chơi trễ rồi nói với ba mẹ tôi làm họ tưởng tôi ăn chơi quậy phá là chết chắc!_anh bối rối

-Kệ anh!

-Em vô tâm thế! Em muốn bạn trai mình bị bắt sang Pháp học lắm à? Cho tôi ngủ nhà em một đêm!

-Không!

-Tôi không làm gì đâu!_anh leo xuống xe, giật lấy chìa khóa từ tay cô rồi tự dắt xe vào. May là người nhà cô đã ngủ hết. Thiên Vy rất tức tối nhưng cũng không làm được gì.... giờ cô cảm giác mình là người ở nhờ nhà anh luôn á! Tự nhiên hết sức!

.
. .
.

---Phòng cô---

Anh Vừa bước vào đã thả mình xuống giường.

-Ê! Cho tôi mượn bộ đồ đi! Đồ này sao ngủ?

-Tôi có váy ngủ! Mặc không?_Thiên Vy mở tủ, cầm lên chiếc váy dài đến đầu gối hình hello kitty màu hồng. Anh giật lấy bước vào nhà tắm...~~~~~5phút sau~~~~~

Bộ dạng của anh lúc đó làm cô cười lăn lộn trên giường.

-Cười gì? Chưa thấy đàn ông mặc váy à? Đi thay đồ đi ngủ đi! Tôi ngủ trước á!....

Cô bước vào nhà tắm nhưng vẫn cười không ngớt... anh nhảy vọt lên giường nằm sang một góc để đánh dấu lãnh thổ....Cô bước ra trong bộ đồ hello kitty màu xanh rất dễ thương.

-Ai cho anh nằm đấy?

-Tôi sợ ma! Cô nói nhiều quá! Ngủ đi!_anh kéo tay cô lại ngã vào xuống giường rồi tắt đèn, chỉ còn ánh đèn vàng lơ mờ từ đèn ngủ. Anh khóa cô vào lồng chặt đến nỗi cô bất ngờ không kịp phản kháng. Anh ôm cô....mặc thời gian trôi~~~~~Hết chương 21

Cảm ơn sự ủng hộ nhiệt tình của các độc giả suốt thời gian qua. Đạo này Ruby bận ôn thi Toán nên không viết kịp. Có sự ủng hộ của các bạn mà Ru có động lực thêm. Chương 21 này Ruby tặng cho các bạn trước khi Ru thi. Tuy rất ngắn nhưng đó là số thời gian còn lại của Ruby! Cảm ơn tất cả các bạn≡

Chương 21: Có phải đã rung động

Author: Thiên Anh (Ruby)

Điểm đến đầu tiên của hai người là khu vui chơi. Cô dẫn anh đi chơi hết các trò cảm giác mạnh mà đâu biết rằng "ai kia" đã xanh mặt.

-Mệt không?

-Không!

-Em không mệt chứ tôi là tôi mệt lắm rồi đó! Nghi một lát!_Thiên Khánh nắm tay cô đi tới một băng ghế đá.

Anh tựa đầu vào thành ghế, ngược nhìn bầu trời rồi khép hờ đôi mắt lại Thiên Vy ngồi đó, ngắm nhìn Khánh thật lâu. Hình như tim cô bị đánh cắp rồi- người con trai trước mặt.

-Anh không định ngủ luôn chứ?

-Dĩ nhiên không! Tôi muốn đưa em đến một nơi! Đi thôi!-----

.....

Anh đưa cô tới một đồng cỏ gần một con suối khá xa thành phố. Trời tuy tối nhưng có thể thấy rõ cảnh ot đây khá đẹp và lãng mạn tuy rất giản dị không gian tĩnh mịch yên bình khiến người ta thoải mái.

Hai người ngồi xuống, ngắm nhìn bầu trời đầy sao.

-Lúc bé tôi rất thích nơi này!_Thiên Khánh

-Anh có tuổi thơ...còn tôi thì không!_nói tới đây, Thiên Vy bỗng xụ mặt, khóe mắt cô cay cay. Cô cố hít mũi để nước mắt không rơi.

-Cho cô mượn vai này!_anh đẩy đầu cô tựa vào bờ vai anh. Giây phút ấy cô muốn vùng ra nhưng thứ gì khiến cô ngoan ngoãn ngồi lại, tựa vào vai anh. Con gái dù có mạnh mẽ đến đâu thì đó cũng chỉ là vỏ bọc che đi sự yếu đuối! Hơi ấm từ người anh truyền sang xoa bớt dần sự lạnh lẽo của Thiên Vy.

-Kể tôi nghe tuổi thơ của em!

-..... một tuổi thơ bất hạnh, vậy thôi!

-Không kể cũng được! Ngồi ngắm sao thôi cũng thú vị đấy!.....À...mà tôi có chuyện muốn nói!

-Chuyện gì?...

-À...mà thôi! Mình về đi, 10h rồi! _anh nhìn vào chiếc đồng hồ, đánh trống lảng.

Anh leo lên xe đưa cô về, chạy xe về thành phố cũng đã 10h30. Sương đêm không làm họ thấy lạnh, một hơi ẩm vô hình nào đó đã sưởi lòng cho cả hai! Xe của anh dừng trước cổng nhà cô. Vy vừa định bước vào cổng thì Khánh giật mình, nhớ ra điều gì đấy.

-Chết rồi! Hôm nay chị Băng có ở nhà!

-Thì sao?

-Bà già khó tính ấy thức rất khuya! Bà thấy tôi đi chơi trễ rồi nói với ba mẹ tôi làm họ tưởng tôi ăn chơi quậy phá là chết chắc! _anh bối rối

-Kệ anh!

-Em vô tâm thế! Em muốn bạn trai mình bị bắt sang Pháp học lắm à? Cho tôi ngủ nhà em một đêm!

-Không!

-Tôi không làm gì đâu! _anh leo xuống xe, giật lấy chìa khóa từ tay cô rồi tự dắt xe vào. May là người nhà cô đã ngủ hết. Thiên Vy rất tức tối nhưng cũng không làm được gì.... giờ cô cảm giác mình là người ở nhờ nhà anh luôn á! Tự nhiên hết sức!

.

.

.

---Phòng cô---

Anh Vừa bước vào đã thả mình xuống giường.

-Ê! Cho tôi mượn bộ đồ đi! Đồ này sao ngủ?

-Tôi có váy ngủ! Mặc không? _Thiên Vy mở tủ, cầm lên chiếc váy dài đến đầu gối hình hello kitty màu hồng. Anh giật lấy bước vào nhà tắm...~~~~~5phút sau~~~~~

Bộ dạng của anh lúc đó làm cô cười lăn lộn trên giường.

-Cười gì? Chưa thấy đàn ông mặc váy à? Đi thay đồ đi ngủ đi! Tôi ngủ trước á!....

Cô bước vào nhà tắm nhưng vẫn cười không ngớt... anh nhảy vội lên giường nằm sang một góc để đánh dấu lãnh thổ....Cô bước ra trong bộ đồ hello kity màu xanh rất dễ thương.

-Ai cho anh nằm đấy?

-Tôi sợ ma! Cô nói nhiều quá! Ngủ đi! _anh kéo tay cô lại ngã vào xuống giường rồi tắt đèn, chỉ còn ánh đèn vàng lơ mờ từ đèn ngủ. Anh khóa cô vào lòng chặt đến nỗi cô bất ngờ không kịp phản kháng. Anh ôm cô.....mặc thời gian trôi~~~~~Hết chương 21

Cảm ơn sự ủng hộ nhiệt tình của các độc giả suốt thời gian qua. Đạo này Ruby bận ôn thi Toán nên không viết kịp. Có sự ủng hộ của các bạn mà Ru có động lực thêm. Chương 21 này Ruby tặng cho các bạn trước khi Ru thi. Tuy rất ngắn nhưng đó là số thời gian còn lại của Ruby! Cảm ơn tất cả các bạn=

Bạn đang đọc truyện *Em Của Anh, Đừng Của Ai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.